

Arrest

nr. 246 073 van 14 december 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE VOS
Ruddervoordestraat 1
8820 TORHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 29 september 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat B. DE VOS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraakse staatsburger te zijn van Arabische origine. U werd op X geboren in Basra als soennitische moslim. In december 2009 trouwde u met uw nicht, S. X, en u heeft tezamen twee kinderen: M. (°18/01/2010) en R. (°12/08/2015). U was tot eind 2018 werkzaam als smid.

Vanaf 2011 begon u deel te nemen aan protesten tegen het gebrek aan elektriciteit, water en voorzieningen in Basra. U ontmoette via deze weg leden van de Iraakse jonge mannen beweging (Harakat Shabaab al-Irak) en kreeg sympathie voor hun seculiere gedachtegoed. In 2015 besloot u zich officieel aan te sluiten bij de partij.

Uw vriend en tevens ook lid van de partij, W. a.-K., bracht u op 07/03/2015 naar S. a.-A. die uw officieel lidmaatschap bevestigde. U leerde ook de leider van de partij, F. a.-T., persoonlijk kennen. Tezamen met de partij nam u in de volgende jaren frequent deel aan verscheidene betogingen in Bagdad en Basra, vooral tegen de corrupte politieke leiders in Irak en tegen de invloed van religieuze leiders in het publieke domein, en ronselde u ook actief mensen om hen te overtuigen van uw ideologieën. Op 09/10/2017 werd de partij officieel omgevormd tot de Seculiere Partij (Layik).

In juni 2015 ontvluchtte u Irak omwille van problemen die u kende omwille van uw seculiere overtuiging en vroeg asiel aan in Finland. Uw vader kon het conflict echter oplossen en u keerde terug naar Basra in oktober 2015. Kort nadat u zich officieel had aangesloten bij de partij vond u een dreigbrief met kogel aan uw huis in al-Mouhandisi al-Kibla in Basra. Ongeveer twee weken later werd de auto van uw vader in brand gestoken terwijl die op straat voor uw huis stond. U besloot het huis te verkopen en verhuisde begin 2016 samen met uw familie naar de wijk al-Ghazi. U bleef actief deelnemen aan betogingen.

Op 25/09/2018 werd S. a.-A. op straat vermoord. Op 25/10/2018 nam u samen met uw vrienden van de partij deel aan een protest voor de ambassade van Iran, waarbij het gebouw in brand werd gestoken evenals het hoofdkantoor van al-Hash al-Shaabi. Één van uw vrienden, A., werd opgepakt en u kreeg bericht dat u voorzichtig moest zijn omdat men alle tegenstanders van het regime begon te liquideren. De volgende dag zag u op uw werk twee gewapende mannen die naar u op zoek waren en u vluchtte via de achterdeur. U diende een klacht in bij de politie, maar zonder gevolg. Twee dagen later zag u diezelfde twee mannen opnieuw en achtervolgden ze u op een motorfiets. Ze gooiden een granaat naar u die op een afstand ontplofte en u kreeg verschillende scherven in uw lichaam. U bleef twee dagen thuis om te bekomen en verhuisde daarna naar Bagdad.

In Bagdad zag u op televisie dat er steunbetogingen werden georganiseerd voor de protesteerdere in Basra. U besloot opnieuw deel te nemen, ditmaal in uw eentje. Op 10/02/2019 ontving u via messenger een bericht van een onbekende dat als u uw politieke activiteiten niet zou staken, uw kinderen ontvoerd zouden worden. U besloot dat u niet langer in Irak kon blijven en ontvluchtte het land samen met uw gezin op 27/02/2019.

U reisde via Turkije naar Griekenland en vroeg asiel aan in Samos op 09/04/2019. U wachtte de procedure echter niet af en reisde in september 2019 zonder uw gezin verder via de Balkanroute naar België, alwaar u aankwam op 07/02/2020. U diende vervolgens een verzoek in tot internationale bescherming bij de bevoegde asielautoriteiten op 11/02/2020.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u kopieën neer van uw ID-kaart en de ID-kaarten van uw gezin, uw nationaliteitsbewijs, uw huwelijksakte, een medisch verslag van het AZ Turnhout ivm uw verwondingen, foto's van Iraakse activisten die recent werden vermoord en aangevallen, en communicatie van F. a.-T. met het Internationaal Strafhof. U legt ook een brief met originele stempel neer van de Iraakse Seculiere Beweging die uw lidmaatschap bevestigt.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaatgeneraal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie dient te koesteren dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

*U vreest bij terugkeer naar Irak voor de veiligheid van u en uw gezinsleden na de verschillende bedreigingen die u ontving n.a.v. uw seculiere **politieke** overtuiging. U kan het CGVS hier echter niet van overtuigen en wel omwille van de volgende redenen.*

Vooreerst wordt uw gehele geloofwaardigheid reeds ernstig aangetast door het feit dat u moedwillig belangrijke informatie i.v.m. uw recente verblijfplaatsen blijkt achter te houden.

Ten eerste is het opmerkelijk dat uw jongste kind, R., op 12 augustus 2015 geboren werd in Babel en niet in Basra, zoals uw zoon. Uzelf verklaart dat uw vrouw ging bevallen bij haar familie, die afkomstig is uit Babel, en uzelf in Basra bleef (CGVS p.6). Daarnaast zegt u altijd in Irak te zijn verbleven en nooit eerder overwogen te hebben om uw land van herkomst te ontvluchten, tot in 2019, nadat uw kinderen bedreigd werden (CGVS p.22). Het CGVS beschikt echter over een Eurodachtit waaruit blijkt dat u reeds op 7 augustus 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende in Finland (zie administratief dossier: Eurodachtit Search Result) (m.a.w. 5 dagen voor de geboorte van uw dochter). Geconfronteerd met dit gegeven geeft u toe dat u in 2015 omwille van uw secularisme Basra verliet en naar Finland reisde, maar dat het probleem daarna werd opgelost en u zonder de asielprocedure af te wachten in oktober 2015 besloot om terug te keren naar Irak (CGVS p.23). U geeft ook toe dat u zich bij de geboorte van uw dochter niet in Basra, maar wel in Finland bevond (CGVS p.23). Gevraagd waarom u bovenstaande informatie achterhield voor het CGVS antwoordt u dat het een fout was (CGVS p.23). Het feit dat u echter bereid bent om te liegen over uw verblijf in 2015 toont dat u er niet voor terug deinst om onwaarheden te vertellen en belangrijke informatie achter te houden, waardoor uw algemene geloofwaardigheid reeds in het gedrang komt.

Hierbij dient er ook op te worden gewezen dat u in oktober 2015 vrijwillig naar Irak terugkeerde ondanks het feit dat u toen reeds politiek actief en seculier was, en dat u initieel ook om die redenen gevlucht was (CGVS p.23). U zegt zelf in maart 2015 zich officieel te hebben aangesloten bij de Seculiere Partij en kort nadien werd u voor het eerst bedreigd d.m.v. een omslag met kogel erin. Twee weken later werd de auto van uw vader in brand gestoken met kort nadien het bericht dat u gewaarschuwd was en u laat hierbij ook uitschijnen dat inlichtingendienst erachter zit. Omwille van die zaken besluit uw vader zijn huis te verkopen en is jullie hele familie verhuisd (CGVS p.13). U was naar uw verklaringen op het moment van uw vlucht naar Finland dus al jarenlang politiek actief en gaf aan dat de intensiefste periode van betogen 2014 was en een beetje 2015 (CGVS p.7-8). Gevraagd naar een betoging die u meest bijbleef verwees u naar de periode 2013-2014 en gaf aan beschoten te zijn geweest (CGVS p.8). Overigens geeft u zelf aan dat iedereen in Irak zegt dat seculieren moeten vermoord worden (CGVS p.7). Gevraagd waarom u vrijwillig uit Finland terugkeerde, geeft u vaagweg aan dat u een probleem had omwille van uw secularisme maar dat uw vader het voor u kon oplossen door geld te betalen, zonder dit evenwel verder te concretiseren (CGVS p.23). Dit lijkt echter weinig aannemelijk in het licht van uw andere verklaringen. Indien u voor uw vertrek naar Finland dergelijke problemen had omwille van uw politieke activiteiten en dit de reden was voor uw vertrek naar Finland, dan is het van iedere logica gespeend dat deze op enkele maanden tijd schijnbaar zo makkelijk opgelost waren, los van het gegeven dat u deze problemen en eerdere vlucht klaarblijkelijk zou trachten te verbergen voor het CGVS. Bijgevolg is het weinig aannemelijk dat u in de door u geschetste context vrijwillig zou terugkeren naar Irak en daar nota bene uw politieke activiteiten zou verderzetten.

Voorts zijn er ook opmerkelijke discrepanties tussen uw verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS. Zo verklaart u bij de DVZ dat u lid bent van de Layik partij en hiermee begon in 2018 (zie administratief dossier: CGVSvragenlijst). Tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS verklaart u dan weer dat u zich reeds bij de beweging aansloot in 2015 (CGVS p.14). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, ontkent u ooit gezegd te hebben dat u zich pas in 2018 aansloot maar zegt u bedoeld te hebben dat de beweging pas in 2017 officieel als partij werd geregistreerd (CGVS p.14). Dit is echter geenszins wat u gezegd heeft bij de DVZ en verklaart ook nog steeds niet waar het jaartal 2018 (en niet 2017) vandaan komt. Bijgevolg is uw verklaring niet in staat de ernstige tegenstrijdigheid over het moment van uw aansluiting bij de Seculiere Partij op te heffen. Deze tegenstrijdigheid raakt de kern van uw relaas gezien dit volledig op uw lidmaatschap sinds 2015 gebaseerd is. Doordat het moment van uw aansluiting bij de partij in uw verklaringen bij de DVZ divergeert van het moment van uw aansluiting bij de partij in uw verklaringen bij het CGVS, klopt ook uw tijdlijn van de verschillende vervolgingsfeiten niet meer. Zo verklaart u bij de DVZ dat u de dreigbrief met kogel kreeg na oktober 2018 (zie administratief dossier: CGVSvragenlijst), bij het CGVS zegt u voornoemde dreigbrief al gekregen te hebben in 2015 (CGVS p.15). Opnieuw doet deze tegenstrijdigheid ernstig afbreuk aan uw geloofwaardigheid in het algemeen, en de geloofwaardigheid van de verschillende vervolgingsfeiten na uw lidmaatschap bij de Seculiere Partij in het bijzonder.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat u bij de DVZ slechts vertelt over telefonische bedreigingen, een dreigbrief met kogel en bedreigingen via Messenger (zie administratief dossier: CGVS-vragenlijst). Ten eerste is het al zeer opmerkelijk dat u naar deze zaken verwijst gezien deze feiten zich naar uw verklaringen op het CGVS hoofdzakelijk reeds voordeden voor uw vertrek naar Finland in juni 2015, maar u daarna in oktober 2015 wel weer vrijwillig terugkeerde naar Irak. Daarnaast maakt u op geen enkel moment melding van de brandstichting in uw vaders auto, de keer dat men u kwam zoeken op uw

werk en de granaatbom die vanop een rijdende motor naar u gegooid werd bij de DVZ. U haalt zelf aan dat uw interview bij de DVZ kort was, dat u enkel de grote lijnen van uw verhaal heeft verteld en geen details (CGVS p.3). Nochtans kunnen bovenstaande drie belangrijke vervolgingsfeiten waarvan één (nl. de handgranaat) zou hebben geleid tot permanente letsels, bezwaarlijk als “details” omschreven worden. Het totaal niet vermelden van bovenstaande drie vervolgingsfeiten doet opnieuw ernstige afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw gehele vervolgingsrelaas, te meer de granaat aanleiding gaf tot uw vertrek uit Basra (CGVS p.14).

Ook bij uw persoonlijke band met de leider van de Seculiere Partij, F. A.-T., kunnen vraagtekens geplaatst worden. Volgens uzelf kent u A.-T. persoonlijk en staat u in regelmatig contact met hem waaronder vergaderingen in België (CGVS p.13). U bent na uw vertrek uit Irak terug met A.-T. in contact gekomen via de Belgische erkende vluchteling O. A.i, de verantwoordelijke van buitenlandse communicatie van de Partij, die u op zijn beurt had teruggevonden via Facebook (CGVS p.18; p.21-22). Nochtans heeft A.-T. zelf al vele jaren een openbaar Facebookprofiel, evenals een Facebookpagina van de Partij en een officiële website (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100017717251032>; <https://www.facebook.com/ilmanyairq/>; <https://www.ilmany.com/?fbclid=IwAR11hqeOPDlahWtBrsapinKq33ftCUDYc4eDDBdZHsrhEqYlqXPg3s>) waar overal verschillende contactgegevens van A.-T. vermeld staan. Het is dan ook niet duidelijk waarom u via A.. contact zou moeten zoeken met A.-T., zeker gezien u deze laatste al een hele tijd persoonlijk zou kennen, meer bepaald sinds jullie gezamenlijke deelnames aan betogingen in Irak (CGVS p.10). Hierbij dient eveneens opgemerkt te worden dat uzelf ook een Facebookprofiel verklaard te hebben op naam van A. S. (CGVS p.6), dat echter nergens teruggevonden kan worden (ook niets dat er op lijkt) en al zeker niet als één van de Facebookvrienden van F. A.-T.. Bovenstaande maakt dan ook dat het eerder onwaarschijnlijk is dat u A.-T. al vele jaren persoonlijk kent. Deze indruk wordt nog eens versterkt door de volatiele verklaringen die u aflegt betreffende het vertrek van A.-T. uit Irak. Eerst verklaart u dat er een moordaanslag werd gepleegd op zijn persoon in 2015, waarna hij het land ontvluchtte (CGVS p.15). Even later zegt u dan dat A.. verdween in 2017 en een tijdje ondergedoken zat tot hij in 2018 weer opdook in Griekenland (CGVS p.15). Gevraagd of A.-T. nog in Irak was om de partij officieel op te richten eind 2017, verklaart u dat hij er op dat moment zeker nog was (CGVS p.16). Geconfronteerd met het feit dat A. -T. niet na zijn moordaanslag in 2015 gevlucht kan zijn indien hij in 2017 nog in Irak was om de partij om te vormen, antwoordt u dat u zich vergist moet hebben en het niet meer zeker weet (CGVS p.16). Het is echter volstrekt ongeloofwaardig dat u al sinds 2015 actief lid zou zijn van de Seculiere Partij en dan niet meer weet wanneer de leider van uw partij (die u overigens persoonlijk beweert te kennen) een moordaanslag overleefde en Irak ontvluchtte. Bijgevolg kan er geen ernstig geloof worden gehecht aan uw relatie met F. A. en wordt ook in het algemeen uw actieve lidmaatschap bij de Seculiere Partij opnieuw een stuk minder aannemelijk.

Voorts is het zeer bizar dat u sinds het incident met de brand van de Iraanse ambassade nooit nog iets gehoord zou hebben van ook maar één van uw collega medestanders. U verklaart dat jullie allemaal samen naar de betoging gingen bij de ambassade en dat u de volgende dag hoorde dat A. gearresteerd werd en men iedereen begon te liquideren, en dat u sindsdien niets meer van de anderen heeft vernomen (CGVS p.21). Nochtans was u daar met tien mensen (CGVS p.11; p.21). Jullie spraken met elkaar af over de datum en plaats van betogingen via een Whatsapp-groep (CGVS p.9). Gevraagd hoe het kan dat u geen enkel contact meer met hen heeft terwijl jullie samen in minstens één Whatsapp-groep zitten, verklaart u dat niemand meer antwoordt (CGVS p.20). U weet wel dat W. gevlucht is, maar u weet niet naar waar en of hij veilig is (CGVS p.21). Gevraagd waarom u geen contact met hem heeft als jullie beiden gevlucht zijn en dus buiten het bereik van de milities, antwoordt u dat u zijn nummer niet heeft (CGVS p.21). Geconfronteerd met het feit dat er heden ten dage nog veel andere manieren zijn om in contact met iemand te komen, zoals Facebook of andere sociale media, antwoordt u dat uw college medestanders allemaal hun accounts hebben gedeactiveerd of veranderd (CGVS p.21). U zou de enige zijn die nu nog in contact staat met jullie leider, F. A.-T. (CGVS p.21-22). Het valt echter moeilijk te geloven dat van de tien personen die u zelf opsomt, dat u met geen enkele in het afgelopen jaar contact zou kunnen maken, noch dat één van hen contact zou maken met jullie voorzitter. Zeker indien men in het achterhoofd houdt dat jullie allemaal in dezelfde Whatsapp-groep zitten en F. A.-T. zeer toegankelijk is via sociale media. Opnieuw tasten bovenstaande beweringen uw algemene geloofwaardigheid aan.

Volledigheidshave kan er ook op gewezen worden dat u verklaart drie verschillende klachten te hebben neergelegd bij de politie n.a.v. de verschillende vervolgingsfeiten waarvan u slachtoffer was (CGVS p.17). U legt echter geen enkel bewijsstuk neer van geen enkele van deze drie klachten.

Omwille van bovenstaande volatiele verklaringen, tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden maakt u het niet aannemelijk dat u ooit een duidelijk en actief lid was van de Seculiere (Layik) Partij in Irak. Bijgevolg zijn ook de verschillende vervolgingsfeiten die uit dit lidmaatschap zouden voortvloeien ongeloofwaardig. Voor zover enig geloof kan worden gehecht aan enige deelname aan betogingen, quod non, dient te worden gesteld dat een loutere deelname aan een betoging onvoldoende is om in aanmerking te komen voor een internationaal beschermingsstatuut zoals ook wordt opgenomen in de EASO guidelines Irak.

Behalve uw politieke overtuigingen haalde u geen andere motieven naar boven. Als soenniet heeft u nooit persoonlijke problemen gekend, behalve enkele algemene discriminatiefeiten betreffende sjjiitische wijken waar jullie niet welkom waren (CGVS p.22-23). Wat de algemene situatie van de soennieten in Zuid-Irak betreft, blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (de COI Focus "Irak. De positie van de soennitische minderheid in Zuid-Irak", d.d. 24 augustus 2017; en de COI Focus "Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer", d.d. 11 oktober 2017) dat de situatie in Zuid-Irak actueel niet van die aard is dat iedere soenniet er nood heeft aan internationale bescherming.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak fragiel is, maar is er sinds 2015 weinig tot geen gerapporteerd geweld ten aanzien van de soennitische minderheid. In de provincies Basra, ThiQar en Wasit worden nauwelijks incidenten gemeld waarbij de plaatselijke soennitische minderheid het slachtoffer wordt. Berichten over dreigementen en/of geweld ten aanzien van de soennitische minderheid in de provincies Karbala, Najaf, Qadisiyah, Missan en al-Muthanna zijn er niet.

Troepenverplaatsingen van het Iraakse leger en de veiligheidsdiensten naar het front met IS creëerden een tekort aan leger- en politiepersoneel in Zuid-Irak. In de loop van 2015 leidde dit tot een toename van het crimineel en tribaal geweld. Tegelijkertijd nam de invloed van sjjiitische militieën, die soms controleposten bemannen, toe. De meerderheid van de excessen waaraan de sjjiitische militieën zich schuldig maken is evenwel in Centraal-Irak gesitueerd. Berichten dat soennieten bij verplaatsingen in Zuid-Irak systematisch moeilijkheden ondervinden, zijn er niet.

Uit de beschikbare informatie blijkt aldus dat er geen sprake is van systematische vervolging van soennieten in Zuid-Irak.

Bijgevolg kan niet gesteld worden dat het loutere feit soenniet te zijn in Zuid-Irak op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Uw documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststelling. De kopieën van uw ID-kaart, de ID-kaarten van uw gezin, uw nationaliteitsbewijs en uw huwelijksakte, bewijzen uw identiteit en herkomst, dewelke hier niet der discussie staan. Het medisch verslag van het AZ Turnhout ivm uw verwondingen maakt melding dat er lichaamsvreemde deeltjes in uw bovenlichaam zouden zitten, maar geeft geen enkele indicatie van de aard of oorzaak van deze historische verwondingen. De Facebook-foto's van Irakese activisten die recent werden vermoord en aangevallen bewijzen enkel dat sommige activisten in Irak actief vervolgd worden, maar tonen op geen enkele wijze uw persoonlijke vervolgingsproblemen aan. De communicatie van F. A.-T. met het Internationaal Strafhof blijkt ook gewoon online te vinden te zijn op de Facebookpagina van A.-T. (<https://www.facebook.com/ilmanyairq/photos/a.496803584007436/1172323769788744>), en zegt verder niets over uw relatie met hem of uw lidmaatschap bij zijn partij. De brief met originele stempel van de Iraakse Seculiere Beweging die uw lidmaatschap bevat ten eerste een fout (de datum van uw aansluiting bij de partij is omgedraaid) en kan ten tweede niet dienen als objectief bewijsmateriaal. Dit document zegt immers niets over het engagement of de omstandigheden waarin dit verkregen werd. Bovendien kan het niet opwegen ten opzichte van de zwaarwegende vaststellingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van de vervolgingsfeiten en uw profiel hetgeen de bewijswaarde van dit document dan ook zeer gering maakt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport **UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de **EASO Country Guidance note: Irak van juni 2019** (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit “conflict-affected areas”, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. In de EASO Guidance Note wordt voorts aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Zuid-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Basra te worden beoordeeld.

Het Iraakse zuiden omvat de provincies Babil, Basra, Thi Qar, Karbala, Maysan, Muthanna, Najaf, Qadisiyah en Wasit. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>); en de **COI Focus Irak – veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak van 20 maart 2020**, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/de-veiligheidssituatie-centraal-en-zuid-irak> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, niet rechtstreeks verwickeld waren in het offensief dat de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS) in juni 2014 inzette in Centraal-Irak. De Popular Mobilisation Forces (PMF) rekruteerden er wel tal van jongeren om ISIS in de Centraal-Iraakse provincies te bestrijden en ISIS voerde acties uit in Zuid-Iraakse provincies.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Dit belette evenwel niet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegde op het Iraakse grondgebied.

De Iraakse autoriteiten hebben de controle over Zuid-Irak. De Iraqi Security Forces (ISF) en de PMF zijn er in alle provincies aanwezig. De tribale cultuur is sterk aanwezig in de zuidelijke provincies van Irak. De plaatselijke stammen spelen dan ook een belangrijke rol in elk aspect van de Zuid-Iraakse samenleving.

In Zuid-Irak is ISIS hoofdzakelijk in de provincie Babil actief. Niettegenstaande Babil in 2018 gespaard bleef van grootschalige aanslagen, voerde ISIS er in de loop van dat jaar meerdere raids uit, met name in het noordoosten langs de grens met de provincie Anbar en in de stad Jurf al-Sakhr. Bij dergelijke aanvallen werden overwegend strijders van de PMF, leden van de ISF en overheidsmedewerkers gevisieerd. Het aantal hierbij te betreuren burgerslachtoffers bleef beperkt. In de periode 2019 - begin 2020 werd slechts een beperkt aantal veiligheidsincidenten in Zuid-Irak toegeschreven aan ISIS. In de provincie Babil vonden er rondom Jurf al-Sakhr nu en dan aanslagen met Improvised Explosion

Devices (IED's) plaats op leden van de PMF. Jurf al-Sakhr was de enige stad met een soenitische meerderheid in de regio en staat sinds 2014 onder controle van de PMF. Door haar ligging is ze van groot strategisch belang en tot op heden krijgen de oorspronkelijke inwoners geen toelating om terug te keren. In de stad Musayyab in dezelfde provincie raakten in augustus 2019 tientallen personen gewond bij een aanslag met een IED. In september 2019 eiste ISIS een aanslag op in Kerbala, daarbij vielen twaalf doden.

Het geweld in Zuid-Irak is eerder tribaal en/of crimineel van aard. Het betreft onder meer inter-of intratribale geschillen, drugscriminaliteit en eengerelateerd geweld. Voornamelijk in de provincies Basra, Thi Qar en Missan geven onopgeloste geschillen aanleiding tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Omdat dit type geweld soms plaatsvond in residentiële gebieden, vielen er ook burgerslachtoffers te betreuren. Verder gebruiken conservatieve islamitische groepen, met name in de provincie Basra, geweld tegen zaken of personen die door hen als haram (verboden) worden beschouwd.

Sinds 2015 vinden er regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak. Hierbij wordt het gebrek aan banen, corruptie, de slechte publieke dienstverlening en de gebrekkige drinkwatervoorziening waarmee het Iraakse zuiden kampt aangeklaagd. De sociale onrust nam in juli 2018 toe nadat Iran beslist had om de elektriciteitsbevoorrading af te sluiten. De demonstraties die toen van start gingen in de provincie Basra verspreidden zich snel naar de andere provincies, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. De golf van betogingen in juli en september 2018 werd met geweld de kop ingedrukt. Tientallen demonstranten werden gearresteerd, verwond of gedood.

Net zoals in Bagdad vinden er vanaf 1 oktober 2019 in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaats waarop de verschillende Zuid-Iraakse veiligheidsactoren met buitensporig geweld reageren. Hierbij worden ernstige mensenrechtenschendingen begaan. Talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood. De aan Iran gelinkte sjiitische milities van de PMF worden door bepaalde bronnen beschouwd als de hoofdverantwoordelijken voor het disproportioneel gebruik van geweld tegen de betogers, maar ook de Iraakse autoriteiten maken zich hieraan schuldig. Vooral in de stad Nassiriya, gelegen in de provincie Thi Qar, vinden tal van incidenten plaats en werd er buitensporig geweld gebruikt tegen demonstranten. Demonstranten zelf viseerden er partijgebouwen van de aan Iran gelieerde sjiitische milities en infrastructuur van de olie-industrie. De plaatselijke stammencultuur speelt een belangrijke rol bij de aanhoudende betogingen in Zuid-Irak. Bepaalde stammen kozen partij voor de betogers en nemen het voortouw tijdens de demonstraties. Plaatselijke stammenleiders kondigen bloedwraak af tegen leden van de veiligheidsdiensten en de PMF die geweld plegen tegen demonstranten. Het aantal slachtoffers, doden en gewonden, dat kan gelinkt worden aan de betogingen in Zuid-Irak varieert sterk van provincie tot provincie. Het met de betogingen gelieerde geweld is evenwel doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Volgens Iraq Body Count (IBC) ligt het aantal burgerdoden in Irak in 2019 het laagst sinds het begin van hun tellingen in 2003. Het aantal burgerslachtoffers lag de voorbije jaren in Zuid-Irak relatief gezien lager dan in de rest van Irak. Dit geldt ook voor 2019. Het aantal burgerslachtoffers dat viel bij incidenten die niet gelieerd kunnen worden aan betogingen bleef beperkt.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies thans geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Basra in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Basra een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U maakt niet aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. U legt ook geen documenten neer die bovenstaande conclusie zouden kunnen weerleggen.

Volledigheidshalve wordt hierbij nog aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het **EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden naar Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel ten aanzien van de bestreden beslissing betreft de ingeroepen “Schending van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, art. 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

“3.2.1. Weigering van subsidiaire bescherming : schending van art. 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, minstens een schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur

1. Verzoeker vraagt de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus gezien het "reëel risico op ernstige schade" in zijn hoofde bij een gedwongen terugkeer.

2. De veiligheidssituatie van de plaats van herkomst van verzoeker, namelijk Irak, is zeer problematisch. Dit vormt een reëel risico op ernstige schade in zin van de subsidiaire bescherming.

Artikel 48/4 Vreemdelingenwet voorziet het volgende: [...]

3. Verzoeker maakt ervan gewag dat in geval van terugkeer naar Irak hij het reële risico loopt op ernstige schade, met name dat hij zal worden gedood of ernstig verwond, geëxecuteerd, gefolterd of onmenselijk zal worden behandeld door de Irakese autoriteiten of onrechtmatig zal aangehouden worden door deze, en/of het slachtoffer zal worden van de algemene veiligheidssituatie in Irak.

Verzoeker loopt ook het risico terecht te komen in een klimaat van geweldplegingen en bedreigingen uitgaande van de Irakese.

Hierboven werden de gewichtige feitelijke elementen om aan te nemen dat er een reëel risico is op ernstige schade voor verzoeker reeds aangehaald.

Daartoe kan opnieuw worden verwezen naar deze elementen.

Kortom zal verzoeker bij een dergelijke terugkeer haast noodzakelijkerwijze worden onderworpen aan de doding, verwonding, executie, of minstens foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

Uit de samenhangende verklaringen die verzoeker reeds naar voren bracht bleek reeds dat deze vrees reëel is en zich al heeft gemanifesteerd. Art. 48/7 Vreemdelingenwet bepaalt dat feit dat een asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen.

Hierboven werd reeds verduidelijkt welke vervolgingen en welke schade verzoeker nu reeds heeft moeten ondergaan, en dat die vervolging of ernstige schade zich in de toekomst zich redelijkerwijze opnieuw kan voordoen. Er kan opnieuw daarnaar worden verwezen.

4. [...] Ter staving van uw asielrelaas legde verzoeker kopieën neer van zijn ID-kaart en de ID-kaarten van zijn gezin, zijn nationaliteitsbewijs, zijn huwelijksakte, een medisch verslag van het AZ Turnhout i.v.m. zijn verwondingen, foto's van Irakese activisten die recent werden vermoord en aangevallen, en communicatie van F. a.-T. met het Internationaal Strafhof.

Verzoeker legt ook een brief met originele stempel neer van de Iraakse Seculiere Beweging die zijn lidmaatschap bevestigt.

Verzoeker legt dus wel degelijk bewijs voor dat steek houdt. Minstens vormt dit een begin van bewijs, dat wordt aangevuld met gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens van de verklaringen door verzoeker.

Verzoeker heeft dan ook een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven met de stukken, heeft alle relevante elementen waarover hij op heden beschikte voorgelegd, de verklaringen van verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk en niet in strijd met de informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag, en hij heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, alsook is komen vast te staan dat verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

Deze bewijselementen zijn niet incompatibel met een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

5. Minstens zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land Irak of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, namelijk Zuid-Irak, provincie Basra, in Basra, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS stelt vooreerst dat de door verzoeker voorgelegde documenten zijn identiteit en herkomst bewijzen, die zij niet ter discussie stelt.

Voorts neemt het CGVS zelf aan dat de situatie voor soennieten in Zuid-Irak fragiel is. Tevens stelt het CGVS dat desondanks ISIS overwonnen zou zijn volgens de Irakese overheden, dit niet belet dat ISIS verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. Bovendien vermeldt het CGVS eerder tribaal en/of crimineel geweld in Zuid-Irak, o.a. voornamelijk in de provincie Basra, waar onopgeloste geschillen aanleiding geven tot gewelddadige clashes tussen stammen met als inzet de controle over grond, olie-inkomsten of water. Ook conservatieve islamitische groepen gebruiken met name in de provincie Basra, luidens het CGVS, geweld tegen zaken die door hen als haram (verboden) worden beschouwd. Sinds 2015 vinden er volgens de informatie die het CGVS zelf voorlegt regelmatig manifestaties plaats in de zuidelijke provincies van Irak over de slechte leef- en bestuurlijke omstandigheden aldaar, met toename in 2018 toen Iran de elektriciteitsvoorziening afsloot, waarbij het tot gewelddadige botsingen tussen betogers en de veiligheidsdiensten kwam. Meer zelfs, het CGVS geeft aan dat er net zoals in Bagdad er vanaf 01/10/2019, dus na het vertrek door verzoeker naar België, in alle zuidelijke provincies grootschalige antiregeringsprotesten plaatsvonden waarop verschillende Zuid-Iraakse veiligheidsactoren met buitensporig geweld reageren. Hierbij worden zoals het CGVS stelt ernstige mensenrechtenschendingen begaan, en talrijke demonstranten worden mishandeld, gearresteerd, verwond of gedood.

Het komt voor dat de reguliere strijdkrachten van de staat Irak in Zuid-Irak wel degelijk confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of twee of meer gewapende groeperingen aldaar onderling strijden, in de zin van een gewapend conflict onder de definitie van de subsidiaire bescherming.

Voormeld geweld kadert wel degelijk binnen een gewapend conflict dat leidt tot willekeurig geweld en zo een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming uitmaakt door de loutere

aanwezigheid van verzoeker in Zuid-Irak, provincie Basra, in Basra, in geval van zijn terugkeer naar zijn streek van herkomst.”

Verzoeker besluit dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend, minstens dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

2.2. Bij aanvullende nota van 27 november 2020 brengt verweerder nieuwe elementen bij.

Dit betreft een update veiligheidssituatie Zuid-Irak op basis van volgende documenten:

- UNHCR “*International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van mei 2019;
- EASO Country Guidance note: “*Iraq*” van juni 2019 en EASO COI Report “*Iraq - Security situation*” van maart 2019;
- EASO Country of Origin Report “*Iraq: Security situation*” van oktober 2020;
- COI Focus Irak – “*veiligheidssituatie in Centraal- en Zuid-Irak*” van 20 maart 2020;
- EASO COI Report “*Iraq – Internal mobility*” van 5 februari 2019.

3. Beoordeling

3.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoeker geen verweer voert inzake de weigering van vluchtelingenstatus. Verzoeker beroept zich uitsluitend op de elementen inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

De motivering waaruit blijkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging heeft ingevolge zijn (ongeloofwaardig beoordeelde) politieke overtuiging en het feit dat hij soenniet is, vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent. Aangezien deze motivering niet wordt weerlegd of ontkracht, wordt ze door de Raad bijgetreden.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Verzoeker verwijst naar de door hem bijgebrachte documenten. In de mate dat deze betrekking hebben op zijn identiteit dient te worden vastgesteld dat deze *prima facie* niet wordt betwist. Voor zover deze documenten betrekking hebben op zijn politieke overtuiging (foto's van Iraakse activisten die recent werden vermoord en aangevallen, communicatie van F. a.-T. met het Internationaal Strafhof, een brief met originele stempel neer van de Iraakse Seculiere Beweging die zijn lidmaatschap bevestigt) werd hoger vastgesteld dat verzoeker geen betwisting voert aangaande zijn ongeloofwaardig geacht politiek profiel zodat verzoeker zich evenmin nuttig kan beroepen op deze documenten ter staving van zijn beroep op de subsidiaire beschermingsstatus.

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De loutere verwijzing naar de door verweerder gehanteerde informatie inzake de soennieten in Zuid-Irak en de veiligheidssituatie in Zuid-Irak kan, de update door verweerder van 27 november 2020 mede in acht genomen, niet aangenomen worden als dienstige weerlegging van de omstandige motivering inzake artikel 48/4, § 2, c) waaruit blijkt dat er in Zuid-Irak geen risico is op reële schade louter omwille van verzoekers aanwezigheid aldaar. De bewering dat “*de reguliere strijdkrachten van de staat Irak in Zuid-Irak wel degelijk confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of twee of meer gewapende groeperingen aldaar onderling strijden, in de zin van een gewapend conflict onder de definitie van de subsidiaire bescherming*” wordt niet ondersteund door enig begin van bewijs, hetgeen des te meer geldt aangezien de motivering gewag maakt van het feit dat het geweld in Zuid-Irak eerder tribaal en/of crimineel van aard is. Verzoekers stelling dat “*Voormeld geweld kadert wel degelijk binnen een gewapend conflict dat leidt tot willekeurig geweld en zo een reëel risico op ernstige schade in de zin van subsidiaire bescherming uitmaakt door de loutere aanwezigheid van verzoeker in Zuid-Irak, provincie*

Basra, in Basra, in geval van zijn terugkeer naar zijn streek van herkomst” betreft aldus het louter tegenspreken van de conclusie van verweerder zonder deze ook maar op enige wijze concreet te weerleggen

Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich niet beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Er is geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien december tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS